

متن پرسش

سلام و احترام: «حنظله آنچنان در روحانیت امام غرق بود که جنگ و رعب و تنعمات این جهان نتوانست او را از امام جدا کند و هر دو در یک کوی در زمین کربلا خوابیدند تا دعای او که خواست پیوستگی او در بهشت با امام اش بیشتر از این جهان باشد و امام برای اجابت آن دعا آمین گفت، محقق شود. زیرا او راز وحدت روح را می‌شناخت و معجزه‌ی اتحاد روان‌ها را تجربه کرده بود که چگونه اگر انسان از خودبینی و خودخواهی و خودپرستی رها شود زمینه‌ی حاصلخیزی روح او، راه او را به سمت روح‌های بزرگی چون حسین (ع) می‌کشاند.» منظور حضرتعالی از اتحاد روحانی با امام چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در کتاب «چگونگی فعلیت یافتن باورها» عرایضی در این مورد شده است. خوب است به طور اساسی، سری به آن کتاب زده شود. موفق باشید